

Waar staan we in 2024?

De openingsceremonie van de Olympische Spelen in het jaar 2024 laat zien dat het goed mis is in de mensenwereld op Aarde. Hoeveel landen in de wereld deden er gewoon aan mee zonder hun afschuw uit te spreken? Wat vroeger abnormaal was is inmiddels heel normaal geworden. Kleine minderheden die succesvol hun wil opleggen aan de meerderheid. Enkelen die erin slagen de wereld naar hun hand te zetten. De massa die het ontgaat wat er gebeurt.

Het is lichtzinnig om deze subtiele symboliek af te doen als grappig spelletje of nietszeggend ongelukje. Er is over nagedacht en tot in de finesses uitgevoerd. Honderden miljoenen mensen worden bereikt met een psychologisch effect. En het is niet de eerste keer dat het gebeurt. Het wrange is dat heel veel mensen die bovenstaande zouden lezen niet eens begrijpen waar ik het over heb. Het is hen ontgaan, ze hebben de boodschappen niet bewust gezien.

Wanneer ik in gesprek ben hierover met onbewuste mensen en het probeer uit te leggen, dan kunnen ze het niet begrijpen. Zelfs die enkelen die wel willen luisteren naar een uitleg, die doorzien niet de ernst van de zaak. Ze lijken gehypnotiseerd. Het wordt ook wel eens cognitieve dissonantie genoemd. Mensen die het wel begrijpen knikken onmiddellijk en dan zitten we direct op dezelfde golflengte. Deze 'wakkere' mensen doorzien ook de agenda die wordt uitgerold in de wereld.

Ik heb gemerkt dat het aan de massa niet uit te leggen valt. Ze luisteren niet, kunnen niet, willen niet. Daarom leg ik het ook niet uit, mensen moeten zelf maar onderzoek doen. Het is ook 'slechts' een voorbeeld. Het vreemde is dat er zo ontiegelijk veel voorbeelden zijn, dat je je afvraagt hoe het kan dat nog zoveel mensen het niet doorhebben. Wanneer je tien keer bent voorgelogen, dan zou je toch op z'n minst die notoire leugenaar moeten wantrouwen en vragen stellen.

Wanneer Klaus Schwab van het World Economic Forum zegt dat zij penetreren bij overheden, dan moeten toch alle alarmbellen afgaan. Hij is trots op het feit dat het WEF wereldwijd infiltreert bij alle belangrijke instanties om de ideologie van het WEF er doorheen te drukken. Daarnaast zien we Tedros zijn WHO agenda uitrollen met een pandemieverdrag. Dezelfde WHO die we bezig zagen tijdens de Corona pandemie. Er is zoveel om op te noemen.

En wat dacht je van de media die overheidspropaganda verspreiden door te stellen dat Rusland en Hamas niet uitgelokte oorlogen voeren. Alsof er geen geschiedenis is waarin Oekraïne en Israël onheil over zichzelf hebben uitgeroepen. Diezelfde media die zwijgen over oorlogsmisdaden gepleegd door hun opdrachtgevers. We zien het dus aan alle kanten, de media, de overheden en de globale instituties die een totalitair systeem voorstaan waarin de gewone man een slaaf is.

Maar wat schieten ermee op om dit opnieuw op te schrijven? Ik heb dit al vaker opgeschreven en er zijn honderden zo niet duizenden die dit opschrijven. En we bereiken daar alleen de mensen mee die het toch al weten. In onze eigen bubbel herhalen we telkens wat we al weten. De mensen in die andere bubbel bereiken we niet, want ze lezen dit niet. Zij geloven de propaganda en de leugens. Zij kijken naar een ceremonie met satanische rituelen.

Die anderen moeten er zelf achter komen en dat gebeurt ook wel. Wij vinden dat het lang duurt, maar het heeft blijkbaar tijd nodig. Eigenlijk kunnen we wat bewustwording betreft

achterover leunen, want iemand anders zorgt ervoor dat die onbewuste mensen wakker zullen worden. Dat zijn namelijk degenen die juist willen dat iedereen blijft slapen zodat ze hun plannen kunnen uitvoeren. Ongewild dragen juist zij bij aan de ontwaking van de massa, veel meer dan wij dat doen.

Het is namelijk een race tegen de klok. De elite heeft niet veel tijd meer en moet steeds vreemdere toeren uithalen. En dat valt op. Mensen die haast hebben maken fouten. En hoe harder de maatregelen zijn, des te meer mensen vragen gaan stellen. Des te harder wordt opgetreden, des te meer mensen in verzet komen. Eerst onbewust als een vorm van ernstig onbehagen. Tot en met bewust en uiteindelijk in fel protest. Dat gebeurt al, maar de meeste mensen die protesteren weten nog niet alles.

Vrachtwagenchauffeurs en boeren over heel de wereld hebben massaal geprotesteerd. Dit was tegen de bedreigingen aan hun adres, omdat hun business leed onder de Coronamaatregelen. Maar zij hebben bijvoorbeeld niet geprotesteerd tegen de plannen van het WEF. Het is dus zeer de vraag of zij doorhebben wat de grotere agenda is. En dat geldt voor zoveel groepen en mensen. Ze zien het één, maar zien ze ook het geheel? Dat is ook een kwestie van tijd, maar dat wordt wel spannend.

Want het verdeel en heersspel wordt goed gespeeld. Zet de religies tegen elkaar op. Zet de landen tegen elkaar op. Zet de minderheden tegen elkaar op. Maak de mensen arm en hongerig, laat ze als slaven werken in het systeem. Manipuleer het nieuws. Hou ze dom als het gaat om geschiedenis en geopolitiek. Maak ze ziek en verslaafd. Het is een enorm gevaarte dat onderweg is en het wordt hoog tijd dat de massa dat gaat inzien. Dat is de moeilijkheid, want wie wil dit onder ogen komen.

Het is ook ontzettend pijnlijk om te gaan zien wat voor psychopathische lieden er aan het roer staan om de mensheid te onderwerpen aan hun waanbeelden. Gewone mensen kunnen niet begrijpen hoezeer deze elite ons haten. Het maakt hen niet uit dat er mensen sterven. Het maakt hen zelfs niet uit als iedereen sterft en de Aarde zou ontploffen. Ze zijn gevoelloos, net als reptielen gedreven door angst. Nee, ik geloof niet dat het reptielen zijn, maar ze worden gedreven door hun reptielenbrein.

We hebben allemaal een reptielenbrein. We kennen allemaal een zekere angst. De mens is onderweg om die angst te kunnen relativiseren en zich niet meer door die angst te laten leiden. Maar sommigen zijn ver achtergebleven en die vertoeven nog in die primitieve staat. Hun zoogdierenbrein stelt hen in staat om de angst om te zetten in lust. Ze zijn gevoelloos, maar zijn ook onverzadigbaar. Je zou het zielig kunnen noemen. Doch maken ze veel slachtoffers vanuit hun satanische hel.

Eens zal het de massa duidelijk worden en uiteindelijk zal het licht altijd het duister overwinnen. Voor de evolutie van de mens en de evolutie van het leven maakt het allemaal niet uit, het kost tijd en energie maar uiteindelijk komen we daar waar we moeten zijn. Het vervelende is dat wij nu leven en dat ons leven maar betrekkelijk kort is in die hele evolutie. Het is een diep dal waar we in terecht zijn gekomen. Ook al weten we dat de berg voor ons ligt, nu ploeteren we hier door de modder.

De vraag die ik mezelf regelmatig stel is of ik iets kan doen. Graag zou ik zoveel als mogelijk anderen wakker willen schudden. Maar ik heb gemerkt dat dit nauwelijks mogelijk is en bij tijd en wijlen is dat irritant. Ik ben blij als mensen delen doorhebben, maar teleurgesteld als ze niet doorpakken om het geheel meer onder ogen te komen. Doch, het is zoals het is. Ik kan er weinig aan doen. Ja, de zoveelste keer er iets over schrijven. Toch vooral om het van mij af te schrijven.

Ik weet dat mijn weten wel degelijk bijdraagt aan het collectieve weten. Op de één of andere ondoorgroondelijke wijze deel ik mijn gedachten met alle anderen. En in mijn gedachten is het zaak om liefdevol te zijn. Zeker moet ik grenzen stellen en feitelijk kunnen oordelen, maar het collectief wordt ook gestuurd door mijn intenties. Is mijn intentie haat, dat verspreid ik haat over de wereld. Is mijn intentie liefde, dan verspreid ik liefde over de wereld. Dit is een zeer moeilijke opgave.

Het is namelijk gemakkelijk om te haten. Wanneer ik weet wat ze uitgesproken en wanneer ik in heel mijn lijf voel wat er gebeurt, dan ... moet ik mij verbijten om die ... niet dood te wensen. En die elite met hun legers uitvoerders mogen wat mij betreft ook dood, ik zal er geen seconde rouwig om zijn. Maar niet vanuit haat. Ik moet zelf niet terugvallen in primitiviteit. In zijn algemeenheid naar de mensheid toe moet ik liefde zijn. Een zeer lastige opgave heb ik gemerkt.

Want liefde hebben naar moordenaars is schier onmogelijk, maar liefde hebben naar mensen die soms willens en wetens slapen is ook heel lastig. Toch is dit mijn sterkste troef. Mijn liefde kan bijdragen aan het massaal wakker worden. Mijn haat heeft geen enkele zin. En los van al die anderen en de hele mensheid, wat dacht je van wat liefde of haat met mij zelf doet. Ik kan ook zelf verteren als ik de verkeerde keuze maak. Ik moet proberen zoveel als mogelijk liefde te zijn.

Ja, nogmaals, er moet geoordeeld worden en daar moet naar gehandeld worden. In het moment kan altijd haat opduiken. Maar dan is het zaak om daar bovengaan te stijgen en dat specifieke instinct los te laten. Zaak om de emoties te overwinnen. Er moet gehandeld worden, maar dat kan ook vanuit liefde. Nu moet ik wel schrijven dat ik wellicht iets anders voor ogen heb met 'liefde' dan vele anderen. Dit schrijven moet niet te lang worden, maar alles is met alles verbonden en het verhaal dus groot.

Liefde is universele liefde die stroomt als wij ons verbinden met de natuur. Als wij kijken naar een bij op een bloem en vervuld raken van de pracht daarvan, dan is dat liefde. Op een strand staan met de zon op je huid en het geluid van de golven, dat is liefde. De totale acceptatie van de natuur en het leven, dat is liefde. In de wereld ZIJN, dat is liefde. Wat er in de wereld gebeurt kun je beschouwen als een illusie en vanuit het oogpunt van universele liefde is dat ook een opdracht.

Wanneer wij een leeuw een hert zien vangen en opeten zeggen wij dat 'is de natuur'. Wanneer buitenaardsen op Aarde komen en mensen elkaar zien vermoorden zeggen zij 'dat is de natuur'. Zo is het precies. Waarbij wij mensen de potentie hebben om verder te komen dan de leeuwen. Op dit moment is het blijkbaar onze natuur, maar wij hebben meer in ons mars. En de weg om uit die primitieve toestand te komen is liefde in plaats van haat. Ieder van ons kan daarin bijdragen. Moet dat doen.

Ik kan al die slapers niet bereiken met mijn schrijven, maar jullie wakkeren wel. Liefde. Hoe werkt dat voor jou? Hoe hou je haat buiten de deur? Hoe kijk je naar een leeuw die een hert verscheurt? Hoe kijk je naar de mensheid die zich primitief gedraagt? Ken je jouw eigen instincten en emoties en kun je die bewust sturen? Ben je in staat om redelijk snel uit negatieve emoties te stappen? Hoeveel liefde heb je nog in je? Hoeveel liefde komt er nog uit je? Wat zou je graag willen met jouw liefde?

Nico Cost, 26 augustus 2024